

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

12 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Țurcan Anatolie, Timofti Vladimir, Cobzac Elena și Boico Victor

a judecat fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2021, în cauza penală în privința lui

Negru Iurie XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în orXXXXX, str. XXXXX, nr.XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 26.12.2019 – 26.08.2020;

Instanța de apel: 16.09.2020 - 02.02.2021;

Instanța de recurs: 08.04.2021 - 12.10.2021;

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 26 august 2020, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală*, Negru Iurie a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, la 8 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar potrivit art.90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 2 ani.

Acțiunea civilă înaintată de către partea acuzării s-a respins ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat *în fapt* că, Negru Iurie, pe 23.11.2019, la aproximativ ora 20.00, fiind privat pe un termen de 3 ani de dreptul de a conduce mijloace de transport conform sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 20.03.2018 în dosarul nr. XXXXX, deplasându-se la volanul automobilului de model „Volkswagen Golf” cu numerele de înmatriculare XXXXX la intersecția str. XXXXX cu str.XXXXX din mun. XXXXX, a fost stopat de către colaboratorii Brigăzii de Patrulare al INP al IGP, care fiind în exercițiul funcțiunii și reieșind din mirosul de alcool simțit din aerul expirat de către Negru Iurie, pe 23.11.2019, la ora 20.00 l-au supus pe acesta testării alcooscopice cu dispozitivul – alcooltest de model „DRAGER” cu nr. XXXXX nr. XXXXX și ca urmare, conform

bonului de constatare a stării de ebrietate, s-a stabilit, că în aerul expirat de către Neagu Iurie este prezentă o concentrație de alcool de 0,77 mg/l, care conform art.134¹² alin.(3) din Codul penal se clasifică ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut *în drept* că, fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal, individualizată prin - „*conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, care nu deține permis de conducere*”.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Negru Iurie să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. art.264¹ alin.(4) Cod penal, la 8 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu încasarea cheltuielilor de judecată din contul inculpatului în sumă de 21,77 lei în beneficiul statului.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, instanța de judecată, la stabilirea pedepsei inculpatului Negru Iurie în baza art.264¹ alin. (4) Cod penal nu a ținut cont de faptul că acesta anterior a fost judecat pentru o infracțiune similară și anume prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 20.03.2018, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de 145 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani. Comiterea unei noi infracțiuni prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal.

Procurorul indicat și a asupra faptului că acesta nu a conștientizat că a comis iarăși o faptă social periculoasă fiind în stare de ebrietate. Pedeapsa penală sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității nu și-a atins scopul final, deoarece inculpatul este iarăși pe banca acuzaților. Astfel, comportamentul inculpatului denotă iresponsabilitatea acestuia în timp ce se afla în trafic, expunându-i la un pericol și pe ceilalți participanți la trafic. Luând în considerație faptul, că mijlocul de transport este o sursă de pericol sporit, care în cazul unei exploatare neconforme poate genera un prejudiciu de o gravitate înaltă Negru Iurie, fiind conducătorul de vehicul (deși la momentul respectiv deja era privat de dreptul de a conduce mijloace de transport), cunoștea că urma să respecte cu strictețe normele Regulamentului Circulației Rutiere. Numărul îngrijorător de mare al cazurilor când șoferii sunt depistați la volan în stare de ebrietate alcoolică sau provocată de alte substanțe, din ultimul timp reflectă o problemă majoră legată de responsabilitatea conducătorilor auto față de obligațiile ce le revin, și anume – de a respecta regulile de circulație rutieră.

De acuzatorul de stat a fost invocat că opinia publică condamnă iresponsabilitatea conducătorilor auto, faptele acestora se petrec de cele mai multe ori fără ca șoferii să realizeze gradul de risc. Acest tip de comportament este cu atât mai periculos, cu cât asumarea riscului nu este deliberat, deci pericolul nu este perceput, iar atenția conducătorului nu este îndreptată spre acest fenomen.

De asemenea a menționat că, la dispunerea pedepsei consideră necesară

aprecierea acțiunilor inculpatului sub aspectul prejudiciului cauzat relațiilor sociale ocrotite de legea penală, condițiile intervenirii lor, precum și atitudinea inculpatului aferent acțiunii comise, astfel consideră că inculpatului urmează să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare. Astfel consideră că pedeapsa stabilită este prea blândă iar sentința urmează a fi casată.

La fel a invocat că, cheltuielile de judecată suportate de către stat în cauza penală de învinuire a lui Negru Iurie urmează a fi încasare din contul acestuia.

3.1. Avocatul Brașoveanu Renata în numele inculpatului, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, instanța de judecată a aplicat o pedeapsă neechitabilă, prea aspră inculpatului sub formă de închisoare pe un termen de 8 luni cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, iar în temeiul art.90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare stabilită lui Negru Iurie a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani, reieșind din prevederile art.art.61,75 Cod penal și circumstanțele cauzei.

În aceste circumstanțe a fost invocat că, sancțiunea prevăzută de art.264¹ alin.(4) Cod penal prevede și aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, astfel că instanța urma să-i stabilească o pedeapsă echitabilă lui Negru Iurie sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal.

Totodată, avocatul a subliniat că, pedeapsa aplicată de către instanța de fond inculpatului nu este pe măsura de a-și atinge scopul său de constrângere, reeducare și exemplaritate, ori, pentru a-și atinge acest scop, o pedeapsă penală nu trebuie să fie retributivă sau vindicativă. În acest sens, aceasta nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, supraveghind ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății.

În contextul circumstanțelor în care a fost comisă infracțiunea și a circumstanțelor ce caracterizează personalitatea inculpatului, apărarea a considerat că executarea condiționată a pedepsei cu închisoarea stabilită inculpatului nu este echitabilă și rațională. Luând în calcul circumstanțele comiterii infracțiunii stabilite prin sentință, în special faptul că acesta este la o vârstă relativ tânără, că imboldul care l-a determinat să acționeze contrar legii, a fost în legătură cu boala gravă de care suferă fratele acestuia, că acesta și-a recunoscut în totalitate vina, s-a căit sincer, până la săvârșirea infracțiunii nu se afla la evidență la medicul narcolog, astfel a considerat că nu este rațional ca Negru Iurie să execute pedeapsa suspendării condiționată a închisorii care i-a fost stabilită, acordându-i astfel, inculpatului, posibilitatea reală de a-și dovedi corectarea printr-un comportament exemplar și

muncă cinstită dar și necomiterea unor alte fapte prejudiciabile.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2021, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma prevederilor art.95 și art.101 Cod de procedură penală, prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportate la declarațiile date de inculpată în cadrul ședinței de judecată și probele administrate, a stabilit corect situația de fapt, dând faptei reținute în sarcina inculpatului, Negru Iurie, încadrarea juridică corectă și anume în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

Referitor la individualizarea și stabilirea pedepsei instanța de apel a subliniat că, prima instanță a ținut cont de prevederile art.art.7,61, 67, 75 Codul penal și la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează răspunderea, de condițiile de viață ale acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării celui vinovat.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a constatat cu certitudine că inculpatul Negru Iurie anterior, prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 20.03.2018, fiind privat pe un termen de 3 ani de dreptul de a conduce mijloace de transport, nu și-a făcut concluziile necesare și din nou și-a permis să se urce la volan în stare de ebrietate, sfidând toate normele legale, prin acțiunii sale creând o situație de risc atât pentru sine cât și pentru participanții la trafic, astfel că reeducarea inculpatului poate avea loc doar în condițiile izolării acestuia de societate.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că instanța de fond corect a aplicat această pedeapsă, reieșind din caracterul infracțiunii, care potrivit prevederilor art.16 alin.(2) din Codul penal, este clasificată ca fiind una ușoară, precum și reieșind din personalitatea inculpatului și noile limite ale pedepsei cu închisoare determinate la art.264¹ alin.(4) Cod penal, în vigoare la data săvârșirii infracțiunii, coroborat cu art.364¹ din Codul de procedură penală, pedeapsa de sub formă de închisoare pe un termen de 8 luni, care urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis,

Instanța de apel analizând în ansamblu circumstanțele cauzei, având în vedere recunoașterea vinovăției și căința sinceră a inculpatului, săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, instanța de fond corect a concluzionat că, nu este rațional ca inculpatul, să execute real pedeapsa cu închisoarea stabilită, fiind dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei în limita unui termen de probațiune de 2 ani, conform prevederilor art. 90 Codul penal.

Cu referire la argumentul acuzatorului de stat precum că instanța de judecată la pronunțarea sentinței urma să încaseze din contul inculpatului în beneficiul statului cheltuielile judiciare invocate pentru efectuarea testului „Drager 8510” în sumă de 21,77 lei, instanța de apel a conchis că această sumă nu este probată prin careva acte care ar confirma costul exact al testării alcooscopice cu aparatul ”Drager”, or suma de

21, 77 lei, care este compusă din: tubul utilizat, cheltuieli pentru verificarea metrologică și cheltuieli pentru serviciile de calibrare, deservire și ajustare a aparatului ”Drager”, se atribuie la rechizite din dotare al agentului constatator.

5. Procurorul în temeiul art.427 alin.(1) pct.6) și 10 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia cu trimiterea la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, instanța de apel (la pct. 37 al deciziei supuse recursului) a constatat cu certitudine că inculpatul Negru Iurie anterior, prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 20.03.2018, fiind privat pe un termen de 3 ani de dreptul de a conduce mijloace de transport, nu și-a făcut concluziile necesare și din nou și-a permis să se urce la volan în stare de ebrietate, sfidând toate normele legale, prin acțiunii sale creând o situație de risc atât pentru sine cât și pentru participanții la trafic, astfel că reeducarea inculpatului poate avea loc doar în condițiile izolării acestuia de societate. Prin urmare acuzarea a constată că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

Procurorul a notat că, dispoziția art.90 Cod penal obligă instanța de judecată să indice expres în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei, care nici nu este motivat de către instanță, care se limitează doar la enumerarea circumstanțelor care le consideră atenuante.

În acest context, acuzatorul de stat menționează că, decizia adoptată în prezenta cauză penală, la motivarea stabilirii pedepse contravine prevederile art.394 alin.(2) pct. 3) Cod de procedură penală, deoarece ea nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei mai ușoară și motivele de aplicare a pedepsei cu suspendare condiționată a executării ei.

În circumstanțele expuse, procurorul consideră că, concluziile instanței de fond și celei de apel, la capitolul individualizării pedepsei stabilite inculpatului sunt greșite și în contradicție cu probatoriul administrat la etapa urmăririi penale și cercetării judiciare, neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale.

7. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit art.434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de către titularul acestuia.

În conformitate cu prevederile art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l respingă, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal lărgit constată că titularul acestuia invocă temeiul pentru recurs stipulat la pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse

recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, totodată, criticând decizia și sub aspectul pct.10), s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În esență, criticile recurentului se axează pe ideea că instanțele de fond greșit au aplicat prevederile art.90 Cod penal, privind individualizare executării pedepsei de către inculpat.

Verificând circumstanțele cauzei în raport cu norma de drept citată, Colegiul penal lărgit constată că acest temei nu-și găsește confirmare în speța dedusă judecării.

În acest context, Colegiul penal lărgit menționează că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal lărgit reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest context, Colegiul penal lărgit consideră că, la aplicarea pedepsei inculpatului pentru infracțiunea săvârșită, instanțele de fond au acordat deplină eficiență prevederilor art.61, 75 Cod penal și art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, care stipulează că în caz de aplicare a pedepsei închisorii, inculpatul beneficiază de reducerea cu 1/3 din maximul și din minimul prevăzut de sancțiune, fiind stabilite noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei.

În privința dezacordului procurorului cu aplicarea de către instanța de apel a suspendării condiționate a executării pedepsei sub formă de închisoare, Colegiul penal lărgit menționează că în conformitate cu art.90 alin.(1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Deci, raționamentul de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal are la origine convingerea că, corectarea și reeducarea condamnatului este posibilă fără a fi izolat de comunitate, familie și societate. Această instituție juridică a fost instituită întru realizarea scopului pedepsei fără ca, condamnatul să fie izolat de societate, acesta fiind supus unui termen de încercare, fără executarea reală a pedepsei, evitându-se dezavantajele pe care le atrage după sine privațiunea de libertate: desprinderea condamnatului de familie și de modul de viață obișnuit și contactul cu infractorii recidiviști periculoși care îl pot antrena în continuare în noi activități criminale

Față de considerentele menționate, Colegiul penal atestă că instanța de apel a motivat suficient soluția sa, ținând cont de circumstanțele concrete ale cauzei, și anume: gravitatea infracțiunii săvârșite, faptul că inculpatul s-a căit sincer de cele comise, potrivit materialelor cauzei penale Negru Iurie a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, judecarea cauzei fiind efectuată pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală și aceste circumstanțe analizate în cumul, corect au permis primei instanțe de a concluziona raționalitatea dispunerii suspendării executării pedepsei cu închisoare, soluție menținută și de către instanța de apel.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit nu reține argumentul procurorului precum că instanța de apel neîntemeiat i-a stabilit inculpatului o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării acesteia, or, instanța de apel, în decizia adoptată s-a expus detaliat asupra argumentelor necesității aplicării prevederilor art.90 Cod penal

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul lărgit constată că instanțele ierarhic inferioare și-au argumentat hotărârea în sensul aplicării art.90 Cod penal, corect ajungând la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea acestuia de societate și va atinge scopul restabilirii echității sociale. În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unei erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece instanța de apel n-a admis o eroare gravă de fapt, care ar afecta soluția acesteia.

Din considerentele expuse, Colegiul lărgit conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat de procuror urmează a fi respins, ca inadmisibil.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2021, în cauza penală în privința lui *Negru Iurie Alexei*.

Decizia este irevocabilă, pronunțată motivat la 11 noiembrie 2021.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Țurcan Anatolie

Timofti Vladimir

Cobzac Elena

Boico Victor

O p i n i e s e p a r a t ă
a judecătorului Cobzac Elena

Conform art. 339 alin (7), 340 alin (3) Cod de procedură penală în cauza penală privind-l pe Negru Iurie.

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 12 octombrie 2021, a fost respins, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2021, în cauza penală în privința lui Negru Iurie.

2. Am semnat cu respect decizia, dar, cu privire la soluția adoptată, exprim dezacordul cu majoritatea completului de judecată, deoarece consider că recursul ordinar urma a fi admis, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2021, **în partea aplicării art.90 Cod penal** și pronunțată în această parte o nouă hotărâre privind excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal în privința lui Negru Iurie.

Din materialele cauzei rezultă că, prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 26 august 2020, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364/1 Cod de procedură penală, Negru Iurie a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264/1 alin.(4) Cod penal, la 8 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar potrivit art.90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 2 ani.

Sentința menționată a fost atacată cu apel de către acuzatorul de stat și avocatul Brașoveanu Renata în numele inculpatului.

Acuzarea a contestat sentința în partea stabilirii pedepsei, invocând că, pedeapsa aplicată este prea blândă, instanța la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de faptul că inculpatul anterior a fost judecat pentru o infracțiune similară și anume prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 20.03.2018, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de 145 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, și comportamentul denotă iresponsabilitatea acestuia în timp ce se afla în trafic, expunându-i la un pericol și pe ceilalți participanți la trafic.

Avocatul Brașoveanu Renata la fel a contestat sentința în partea stabilirii pedepsei, invocând că, judecata a aplicat o pedeapsă neechitabilă, prea aspră inculpatului care nu este pe măsura de a-și atinge scopul său de constrângere, reeducare și exemplaritate.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2021, au fost respinse ca nefondate apelurile și menținută sentința.

Procurorul, invocând temeiul pentru recurs prevăzut de art.427 alin. (1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a sentinței primei instanțe, în latura penală, solicitând casarea acesteia cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Consider întemeiate argumentele procurorului, precum că instanța de apel n-a luat în considerație acel fapt, că instanța de apel menținând sentința n-a luat în considerație toate circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, care anterior a fost judecat pentru o infracțiune similară și anume prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 20.03.2018, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de 145 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, și comportamentul denotă iresponsabilitatea acestuia în timp ce se afla în trafic, expunându-i la un pericol și pe ceilalți participanți la trafic, circumstanțe, ce denotă că inculpatul este predispus la comiterea infracțiunilor.

Astfel, aplicarea suspendării condiționate a pedepsei stabilită inculpatului nu este una echitabilă în raport cu cele săvârșite, la stabilirea ei instanța de fond urma să țină cont atât de scopul preventiv și educativ al pedepsei, de împrejurările în care a fost comisă fapta, circumstanțele cauzei, comportamentul inculpatului care anterior a mai fost tras la răspundere penală de nenumărate ori, inclusiv la pedeapsă privativă de libertate, or anume acest comportament și denotă atitudinea sa în raport cu cele obligații impuse de către lege față de el, circumstanțe, care în cumul condiționează concluzia, că la caz nu sunt aplicabile prevederile art.90 Cod penal.

În acest sens, consider **că instanțele de fond la aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, față de inculpat, nu au ținut cont în măsură deplină de circumstanțele cauzei**, persoana celui vinovat, care prin comportamentul său a demonstrat că nu este apt a se corecta fiindu-i acordată posibilitatea de a se corija în condiții neprivative de libertate, posibilitate care a fost ratată de către inculpat și continuă activitatea sa infracțională, lipsa circumstanțelor atenuante **toate acestea în cumul indică la necesitatea izolării inculpatului de societate.**

Aceste circumstanțe, n-au fost elucidate de către instanța de apel, la caz argumentele procurorului indicate în recurs fiind întemeiate.

Având în vedere cele menționate cât și materialele cauzei, consider că doar prin executarea reală a pedepsei, inculpatul v-a conștientiza gravitatea acțiunilor sale,

precum și va fi atins scopul legii penale de restabilire a echității sociale, de corectare a condamnăților, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestora, cât și a altor persoane.

Pentru aceste motive am optat pentru soluția de admitere a recursului ordinar declarat de către acuzatorul de stat, cu casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2021, în partea individualizării pedepsei, privind excluderea aplicării art. 90 Cod penal, în cauza penală de învinuire a lui Negru Iurie.

Judecător

Cobzac Elena